

[Evald Christensen.]

lyst til at sige. Jeg skal kun slutte med at sige, at jeg vil være med til at ordne denne sag på bedste måde, således at vi kan nå til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres venlige tilslutning til lovforslaget. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke døvekommissionens medlemmer for det arbejde, de har udført, et arbejde, der altså er nedfældet i den betænkning, som er omdelt til tingets ærede medlemmer, og i det lovforslag, vi nu har til behandling. Der er fremført forskellige betragtninger, men da jeg forstår, at der skal nedsættes et udvalg, vil jeg anse det for rigtigst, at vi drøfter disse spørgsmål i udvalget.

Det ærede medlem hr. Erik Appel udtalte, at der ikke skelnes tilstrækkeligt mellem døve og tunghøre. Det, lovforslaget tilsigter, er i de tilfælde, hvor det er nødvendigt, at give særforbudsundervisning. Når tunghørigheden ikke er større, end at de pågældende kan følge med i undervisningen i de almindelige folkeskoler, kan de jo gå i de almindelige folkeskoler. Det er først, hvis børnene ikke er i stand til at følge med i denne undervisning, at det er statens opgave at give undervisning, og her skelner vi mellem dem, vi kalder de egentlig døve, dem, der er født døve, og de uegentlig døve, dem, der er blevet døve senere. Vi har en skole i København og en skole i Fredericia for de egentlig døve og en skole i Nyborg for de uegentlig døve. Problemet har været drøftet i kommissionen, som har trukket denne skillelinie op, og jeg tror, at den vil kunne holde, for det er heldigvis et forholdsvis ringe antal børn, der er tale om. Såvidt jeg husker, er det et par hundrede egentlig døve og et lidt mindre antal uegentlig døve. Det vil altså sige, at der er ca. 400 børn, som skal have den undervisning.

Jeg siger dette, fordi jeg har forstået på flere ærede medlemmer, at de ikke er helt fornøjede med, at det for disse tre skolers vedkommende er staten, der tager sig af undervisningen, men at de godt kunne tænke sig, at der også skulle være private kostskoler, således som f. eks. det ærede medlem hr. Erik Appel talte om. Jeg synes ikke, man kan splitte dette arbejde og oprette mange forskellige skoler, både statskoler og private skoler. Det, der er opgaven for os, når vi har konstateret, hvor stort antallet af disse børn er, er at give dem den bedst mulige start i tilværelsen, og hvis man kan opnå dette inden for de bestående

rammer med de bedst mulige lærere og ledere og bedst mulige vilkår, er det da det bedste. Man må forstå, at de 400 børn er spredt ud over hele landet. Der kan måske i et enkelt område, f. eks. i Vejle eller i Ålborg, være så mange sådanne børn, at man eventuelt kan igangsætte en undervisning for dem, der kan stå mål med den undervisning, der ellers gives, og det er der altså også mulighed for efter lovforslaget. Men jeg for mit vedkommende synes, at når staten opretter de bedst mulige undervisningssteder — og det har staten pligt til —, så skal de også benyttes således, at de ikke kan komme til at stå halvtomme, idet der oprettes skoler andre steder. Jeg har villet gøre disse bemærkninger, idet jeg for mit vedkommende mener, at det, det drejer sig om her, er at give disse børn den bedst mulige start i tilværelsen.

Det ærede medlem hr. Erik Appel og også det ærede medlem hr. Kristian Nygaard var betænkelige ved en pligtig undervisningstid på 9 år. Jeg gør opmærksom på, at dette ikke er noget nyt, det står allerede i den nugældende lov, og jeg har ikke fra forældrene eller fra anden side hørt, at man mente, at 9½ år var for meget; men det kan vi også tale om i udvalget, som jeg altså forventer bliver nedsat.

Det ærede medlem spurgte også, hvordan undervisningen af de ældre døve skulle foregå. Jeg vil gerne understrege, at denne lovgivning i stor udstrækning er, skal vi sige, en rammelovgivning. Det døvenavn og det andet navn, der nu skal nedsættes efter loven, vil få den opgave at komme med indstilling, og jeg forventer, at disse navn vil være medvirkende til, at der kommer den bedst mulige form på det.

Det ærede medlem hr. Kristian Nygaard spurgte mig, hvorledes forholdene er for døve og tunghøre på Færøerne. Der er ikke speciel døveundervisning på Færøerne, men døve, der skal have den undervisning, her er tale om, kommer ned på vore skoler her i Danmark.

Det ærede medlem fru Petra Petersen spurgte mig, om jeg ikke mente, betalingen for opholdet var for høj. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den betalingsskala, vi har, er af en sådan karakter, at der vist ikke er nogen forældre, der kunne have børnene hjemme for det beløb, der er tale om. Jeg tror, det er sådan — jeg tør ikke sige det helt sikkert —, at først når man er oppe på en indkomst af ca. 10 000 kr., bliver man selvbetaler og skal altså selv betale de 600 kr. Når man så tilmed, hvor der er trang tilstede, kan blive helt fritaget for at